

interior del terme de les Coves de Vinromà amb la costa marítima, Torrenostrà i Cap i Corp on estaven instal·lades les duanes navals d'exportacions agrícoles a principis del segle XX.

EL MANTENIMENT DE LES BASSES D'ARGILA:

Netejar-la sempre era en lluna vella, i a ser possible lluna de maig; la feina és ben senzilla només llevar els bolos, pedres, i les herbes aquàtiques, llevar el mínim possible d'argila, refer les parets de la volta, i lo més important és tindre en bon ús els aportadors - replegadors de l'aigua.

ALGUNES POSSIBLES SOLUCIONS PER LA PERVIVÈNCIA DE LES BASSES:

Este tipus de bassa hauria de formar part d'un patrimoni rural i que no tendria que desaparèixer, millor seria que s'intentara protegir aferrissadament com un patrimoni cultural i ecològic, amb una gran xarxa de basses tradicionals d'argila disperses pel terme, que desempeñarien un paper fonamental en la conservació de la fauna autòctona, que sense eixos oasis miraculosos, moltes espècies animals salvatges ja han desaparegut d'estos entorns del terme o tenen els dies comptats, perquè davant de la necessitat de veure aigua i no tindren a l'abast, obliguem als animallets a que se intoxiquen amb els goteos enverinats i funestament mortals de les finques agrícoles, i al final tinc que recordar que estos verins passen al ser humà, i com a grans casadors i depredadors que som, i que mos encontrem al cap d'amunt de tota la cadena tròfica.

Cal recordar, que els tords mos agraden a quasi tots?

Voldria fer un suggeriment a les Institucions Públiques, a les Associacions de Caçadors i en general a tots els defensors i amants de la fauna silvestre que prenguen consciència amb la conservació de qualsevol recurs hídric, tenen molt a dir i poden fer molt, vull recordar-los que per sobreviure és més important l'aigua que el menjar, i per estos indrets d'aigua gairebé no n'hi ha i els animallets han de fer molts de quilometres per poder veure

Un bon caçador que se sentisca orgullós de seri, encara que parega algo paradògic ha de ser el primer gran conservador, defensor i protector de les espècies cinegètiques, a més de vetllar i no deixar que tota la cadena tròfica es trenque.

Un bon punt de partida podria ser la conservació i manteniment de totes les antigues, abandonades i olvidades basses d'argila; son estes micro-reserves faunístiques, unes illes salvadores que mantenen molts d'animallets i aus feréstegues, a demés creen i donen vida

a molts de sers vius, principi de la cadena tròfica.

Refrany popular de la zona: Cada gota que plou, té on caure.

De l'Autor.

La bassa boira, estat actual.

Mas de la Trullereta.

Barranqueta de pedra de bassa Boira